ΤΕΤΑΡΤΗ 3 Αὐγούστου 1922

ΒΗΜΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ἔτος ΣΤ'. Περίοδος Γ'. ΙΔΡΥΤΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ν. ΚΑΦΦΑΤΟΣ Ἀριθ. φύλ. 128)677

ΞΕΝΑ ΑΡΘΡΑ

ΜΙΑ ΦΩΝΗ

Ἡ ἀπάντησις τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων εἰς τὰς δύο διακοινώσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅπως ἀποσυρθοῦν τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα καὶ ἐπιτραπῇ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ τοιαῦτα ἡ πρὸς τὴν Κων)πολιν προέλασις καὶ κατάληψις αὐτῆς ὑπῆρξεν ἀρνητική. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις διὰ τῆς ἀπαντήσεώς των ἀρνοῦνται πρῶτον εἰλημμένας ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεώσεις των καὶ δεύτερον τὴν ἐπιτάχυνσιν ἂν μὴ καὶ πραγματοποίησιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Τὴν τοιαύτην διπλῆς σημασίας ἀρνητικὴν ἀπάντησιν ἀντιμετωπ[illegible] [illegible]νικὴ Κυβέρνησις ὡς ἔχει καθῆκον ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Καὶ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως θὰ ταχθῇ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἵνα ἐνισχύσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ ἠθικοῦ του ὄγκου εἰς τὴν διεχείρισιν τῆς τόσον κρισίμου καὶ σοβαρᾶς διαμορφωθείσης καταστάσεως.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκ τοῦ ὅλου ὄγκου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ λείψῃ μία μερίς, ἔστω ἡ μικροτέρα, ἥτις ὄχι μόνον θὰ ἀποφύγῃ νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν ἰδικήν της ἠθικὴν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀφήσῃ νὰ διαγραφῇ ἐπὶ τῶν χειλέων της τὸ ἀπαίσιον μειδίαμα κάποιας ἀχαρακτηρίστου χαρᾶς. Ὁ κακὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ὅστις, ἀνασυρθεὶς μέσα ἀπὸ τοὺς καπνοὺς μιᾶς ἀντικαθεστωτικῆς ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως, ἥτις ὑπῆρξε δημιούργημα ξένων προσπαθειῶν καὶ ξένων συμφερόντων, ἔφθασε μέχρις Ἀθηνῶν διὰ νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος μίαν εὐγενῆ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ χειρονομίαν ὑπὲρ καλλιτερεύσεως τῆς τύχης του, ἐκδηλωθεῖσαν κατὰ τὸ **1909** καὶ κατὰ τὰ **1912** καὶ **1913** καὶ ὅταν εἶδε τὸ ἔδαφος τρέμων ὑπὸ τοὺς πόδας νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ἐγκλήματος νὰ διαιρέσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὑπὸ τὸν ἐπηρεασμὸν ὁ κακὸς ἐκεῖνος [illegible] ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ὁ κακὸς δαίμων τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εὑρίσκεται σήμερον πρὸ τοῦ ἀπαισίου θεάματος νὰ ὑπάρχουν τέκνα της χαιρόμενα διὰ τὰς ἐθνικάς της στενοχωρίας. Δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι καὶ ὁ σκόπελος αὐτὸς θὰ παρακαμφθῇ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σκάφος θὰ καταπλεύσῃ πάντως εἰς τὸν λιμένα τῶν ἐθνικῶν πραγματώσεων. Ἀλλ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ παραμείνῃ ἄσβεστος ἡ ἐντύπωσις τῆς χαρᾶς, τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῦν σήμερον ἐκεῖνοι, οἵτινες τυφλώττοντες ἐγένοντο ὄργανα τῶν ἀρχομανῶν καὶ φιλοχρηματικῶν διαθέσεων τοῦ κακοῦ ἐκείνου Κρητός.

Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἐντὸς τῶν σπλάγχνων τοῦ ὁποίου κινοῦνται καὶ ζοῦν οἱ χαιρέκακοι, ἔχει πᾶν δικαίωμα νὰ ἐρωτήσῃ αὐτούς. Ἐφ' ὅσον κραυγάζετε τόσον ἐκκωφαντικῶς ὅτι ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν δόλιαν αὐτὴν Πατρίδα, ὅτι τὸ μέλλον καὶ ἡ εὐτυχία της ἔχει καταστῇ ἡ μόνη σκέψις σας καὶ ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ζωῆς σας, διατί ὅταν θχὲς ἀνεγνώσατε τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῶν Συμμάχων ἐχάρητε, ἐμειδιάσατε, ἐκροτήσατε τὰς παλάμας; Χρειάζεται μεγίστη δόσις ὑποκρισίας διὰ νὰ παίζεται τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον παίζετε. Καὶ ὅμως φαίνεται ὅτι σεῖς ἔχετε καὶ τῆς μεγίστη μεγαλειτέραν δόσιν. Διότι δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως ἡ στάσις σας. Διότι δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἐξηγήσῃ πῶς ἐνῷ [illegible]ρίσκεται εἰς στενοχωρ[illegible] θέσιν καὶ δὲν σπεύδετε σεῖς, οἱ λέγοντες καὶ τονίζοντες, ὅτι εἶσθε οἱ μόνοι ἱκανοὶ νὰ τὴν σώσητε διὰ τῆς παρὰ τοῖς ξένοις ἐπιρροῆς σας, νὰ ἐξασκήσητε ὅλην αὐτὴν τὴν ἐπιρροήν σας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος νὰ τὴν σώσητε καὶ με πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἠθικῆς εὐγνωμοσύνης νὰ ἔλθετε εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ διακηρύξετε καὶ διὰ συνεντεύξεων μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Συμμάχων Κρατῶν—δὲν λησμονοῦμεν τὴν φαμπρικαρισθεῖσαν συνέντευξιν Λόϋδ Τζώρτζ Μελετίου Μεταξάκη—ὅτι σεῖς καὶ μόνον σεῖς ἐσώσατε τὴν Πατρίδα. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου δυστυχῶς τί πράττετε; Τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον. Λέγετε ὅτι ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν Πατρίδα ἀλλὰ ταυτοχρόνως ὁμιλεῖτε περὶ συμμαχικῶν καὶ ὄχι Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς Κω)πόλεως, κουραστικῶς ἐπαναλαμβάνετε πρὸς διαφόρους γαλλικὰς προσωπικότητας, μεθ' ὧν συνεντευξιάζεσθε, ὅτι ἡ **1 Νοεμβρίου** ὑπῆρξεν ἀπαισία διότι κατ' αὐτὴν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπλανήθη νὰ ἀποσχισθῇ ἀπὸ τὴν συμμαχικὴν πολιτικήν, καθημερινῶς ψάλλετε διθυράμβους ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, διότι ἐκηρύχθη τόσον φανερὰ καὶ τόσον ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῆς Τουρκίας, καθημερινῶς τονίζετε ὅτι «ἐὰν θέλῃ ὁ λαὸς δύναται νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα» δηλαδὴ νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Βασιλέα του, κα[illegible]τι καὶ ἡ κεμαλικὴ [illegible]λὴ θὰ ἀπηξίου νὰ [illegible]άψῃ διότι αὕτη ἀπο[illegible]ροπιάζετε τὰ ἄνανδρα [illegible]κοφαντικὰ μέσα. Καὶ τοιουτοτρόπως ἔρχεσθε ἀπολύτως ἀντιμέτωποι σεῖς πρὸς τοὺς ἑαυτούς σας. Καὶ ἐὰν σεῖς μειδιᾶτε σήμερον ἐκδηλοῦντες οὕτω τὴν χαράν σας διὰ τὴν συμμαχικὴν ἄρνησιν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς σᾶς μυκτηρίζει καὶ σᾶς συρίζει. Ἀλλ' ἐπαχύνατε τόσον ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὥστε οὔτε τοὺς μυκτηρισμοὺς οὔτε συριγμοὺς νὰ ἀκούετε.

Ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ —πολὺ ταχέως μάλιστα— ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ ἀναλογήσετε μόνοι ὅτι ὑπήρξατε κακὰ ὄργανα κακίστου νοός. Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν θὰ ἀκουσθοῦν πλέον γύρω σας μυκτηρισμοὶ συριγμοί, θὰ ἀκουσθῇ μία φωνή, ἀλλὰ φωνὴ δικαία καὶ ἐν ταυτῷ ἀπαισία, ἡ φωνή: "Ἔξω, εἶσθε προδόται.

◆

ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ
ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ

Ἡ Βρεττανικὴ Ἰατρικὴ Ἑταιρεία ἀφιέρωσε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μίαν ὁλόκληρον συνεδρίασιν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος ζητήματος τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς τὰς ἤδη γνωστὰς γνώμας περὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀλκοόλ, τὸ συνέδριον τῶν σοφῶν ἐπιστημόνων μετετράπη εἰς ἐγκωμιαστικὴν τῶν εὐεργετικῶν ἰδιοτήτων τῶν διαφόρων ποτῶν. Ἐρρέτω λοιπὸν ἡ φιλοσοφία τῶν γερόντων, ἡ ὁποία μέχρι σήμερον προσεπάθει νὰ στερήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τ' [illegible] ἀναπνεύσῃ. Ἡ [illegible], οὔτε θὰ παύσῃ νὰ εἶνε ὡ[illegible]αία, ὅσον καὶ ἀθῶα. Ἡ κα[illegible]αδίκη της ὀφείλεται εἰς ὠ[illegible]ισμένους φθονεροὺς ἀνθρώπους, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπολαύσουν τελείως τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς ἐπεδίωξαν νὰ ἐπιβάλουν φραγμούς, ὅρια καὶ περιορισμοὺς διὰ τὴν πλειονότητα τῶν εὐπίστων ἀνθρώπων. Ἐπιστήμονες ὅμως δίκαιοι ὅπως οἱ ἀποτελέσαντες τὸ συνέδριον τῶν Βρεττανῶν ἰατρῶν, δὲν ἠδύναντο νὰ ἀφήσουν τὸν κόσμον εἰς τὴν πλάνην του. Ἰδοὺ δὲ πρῶτος ὁ καθηγητὴς Μέλλα[illegible]ύ τοῦ Σέφηλδ, δηλώνει διὰ τοῦ κατηγορηματικωτέρου τρόπου ὅτι τὸ ἀλκοὸλ ἀποτελεῖ πολύτιμον τροφὴν καὶ διὰ τοὺς ὑγιεῖς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διὰ τοὺς πάσχοντας. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἀρκετόν. Ὁ ἀλκοὸλ δὲν τονώνει, δὲν διατηρεῖ μόνον ἀκμαῖον τὸν ὀρ-